

Daniels bok – nummer tjugosex

Nebukadnessars sju tider: en profetisk väv som blottlägger hedendomen, påvedömet och Förenta staterna

Jeff Pippenger

2023-12-21

Nebukadnessars symbol i kapitel fyra är häpnadsväckande. Hans ”sju tider” förebildade de tidsperioder under vilka hedendomen (det dagliga) och påvedömet (förödelsens överträdelse) trampade ned helgedomen och hären.

Sedan hörde jag en helig tala, och en annan helig sade till den som talade: Hur länge varar synen om det dagliga offret och den förödelsens överträdelse som utlämnar både helgedomen och hären till att nedtrampas? Daniel 8:13.

Nedtrampan det av ”både helgedomen och härskaran”, som nämns i vers tretton, representerar de ”sju tider” som var den sista av Guds två förtörneleser; och Nebukadnessars ”sju tider” representerar de ”sju tider” som var den första av Guds förtörneleser, men båda framställs profetiskt som samma linje.

Och jag skall sträcka ut över Jerusalem Samarias mätsnöre och Ahabs hus lod; och jag skall torka Jerusalem såsom en man torkar ett fat, torka det och vända det upp och ned. 2 Kungaboken 21:13.

Daniel kapitel åtta och vers tretton behandlar den andra linjen av Guds vredesdomar, såsom de drabbade det södra riket Juda med början år 677 f.Kr. Nebukadnessars ”sju tider” representerar linjen av Guds första vredesdom, såsom den drabbade det norra riket Israel med början år 723 f.Kr. Nebukadnessars ”sju tider” representerar ettusen tvåhundra sextio år under vilka hedendomen trampade ned helgedomen och hären, följt av de ettusen tvåhundra sextio år under vilka påvedömet trampade ned helgedomen och hären.

Påvedömet är helt enkelt hedendom övertäckt med en bekännelse till kristendomen. Så att säga ”döpt hedendom”. Det finns ingenting i katolicismen som representerar Kristus eller kristendomen. Världen lärde känna det faktumet genom den mörka medeltidens historia, men sedan 1798 har världen glömt det. Påvemakten har samma hjärta som hedendomen. Religionen och religionernas riter är identiska. Nebukadnessars dom av ”sju tider” bestod i att han fick ett djurs hjärta. Det djuriska hjärta han fick var det hjärta som representerade hedendomens religion, vare sig det var öppen hedendom eller förtäckt hedendom i katolicismens form. Syster White identifierar draken i Uppenbarelseboken tolv som Satan, men i en sekundär mening är den det hedniska Rom.

”Således är draken, även om den i första hand representerar Satan, i en sekundär mening en symbol för det hedniska Rom.” The Great Controversy, 439.

Odjuret som Nebukadnessar representerade under ”sju tider” var drakens odjur under ett tusen två hundra sextio dagar, och därefter katolicismens odjur under ytterligare ett tusen två hundra sextio

dagar. Vid slutet av dessa dagar är Nebukadnessar en symbol för Förenta staterna, vilket slutligen är den falske profeten. Profetiskt representerade Nebukadnessar draken, odjuret och den falske profeten, vilka är de trefaldiga makter som utgör det andliga Babylon och som leder världen till Harmageddon. Nebukadnessar representerar det bokstavliga Babylon, och därigenom användes han som en symbol för alla de tre makter som utgör den sista tidens andliga Babylon.

För att kunna känna igen den symbolik som just har identifierats är det viktigt att först placera Nebukadnessar i år 1798, då hans rike återupprättas vid slutet av de ”sju tiderna”. Vi kommer att fastställa detta kännemärke i Daniels fjärde kapitel, innan vi börjar gå igenom kapitlet på ett mer systematiskt sätt.

Vid ”ändens tid” år 1798 blev Daniels bok öppnad, och boken uppfyllde då sitt syfte att ge ett tilltagande ljus som skulle pröva, rena och frambringa två klasser av tillbedjare. Öppnandet av Daniels bok markerar början på den prövningsprocess i tre steg som grundar sig på de sanningar som uppenbarades vid den tiden.

Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty dessa ord är tillslutna och förseglade intill ändens tid. Många skall bli renade och göras vita och luttrade; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:9, 10.

Det profetiska syftet med öppnandet av den bok som består av Daniels bok och Uppenbarelseboken är att pröva den generation som lever under den historia då boken öppnas. I Daniel tolv identifieras tre tidsprofetior. Den första är de ett tusen två hundra sextio år under vilka de heligas folks makt skulle bli förskingrad.

Men du, Daniel, tillslut orden och försegla boken intill ändens tid; många skall fara hit och dit, och kunskapen skall ökas. Sedan såg jag, Daniel, och se, där stod två andra, den ene på denna sida av flodens strand och den andre på andra sidan av flodens strand. Och en sade till mannen som var klädd i linne och som stod ovanför flodens vatten: Hur länge dröjer det till slutet på dessa underbara ting? Och jag hörde mannen som var klädd i linne och som stod ovanför flodens vatten, när han lyfte sin högra hand och sin vänstra hand mot himlen och svor vid honom som lever i evighet, att det skall vara för en tid, tider och en halv tid; och när han har fullbordat att krossa det heliga folkets makt, då skall alla dessa ting fullbordas. Daniel 12:4–7.

De två andra profetiska tidsperioderna i kapitel tolv är ettusen tvåhundra nittio dagar och ettusen trehundra trettiofem dagar.

Och jag hörde, men jag förstod inte. Då sade jag: O min herre, vad skall slutet bli på detta? Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty orden skall förbli tillslutna och förseglade intill ändens tid. Många skall renas och göras vita och luttras; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Och från den tid då det dagliga offret avskaffas och förödelsens styggelse sätts upp, skall det gå ett tusen två hundra nittio dagar. Salig är den som väntar och når fram till ett tusen tre hundra trettiofem dagar. Daniel 12:8–12.

I verserna omtalas två gånger ”ändens tid” och den definieras som den tidpunkt då Daniels ord skulle bli avförseglade. De ord som är föremål för avförseglingen vid ”ändens tid” är de tre profetiska tidsperioderna om ett tusen två hundra sextio (en tid, tider och en halv tid), ett tusen två hundra nittio och ett tusen tre hundra trettiofem. Två av de tre perioderna anges som ”dagar”. Två av de tre slutade år 1798, och den tredje slutade vid själva slutet av 1843. Det är vid själva slutet av 1843, ty versen säger: ”salig är den som väntar och når fram till ...”

Ordet ”kommer” betyder når. Välsignad är därför den som väntar och också når den första dagen år 1844. Dröjsmålstiden i liknelsen om de tio jungfrurna började vid den första besvikelsen i Milleriternas historia, och den besvikelsen inträffade på den allra sista dagen av 1843, och den allra sista dagen av 1843 når den allra första dagen av 1844. Välsignelsen av att vänta började när dröjsmålstiden började vid den första besvikelsen.

Det finns mycket mer att behandla i dessa verser, men den punkt vi här överväger är Daniels profetiska roll. Syftet med Daniels bok, som Daniel representerar i avsnittet, är att frambringa en prövningsprocess i tre steg när boken öppnas. Daniel blev tillsagd att gå sin väg intill ändens tid, då boken skulle öppnas. Kapitelavslutningen betonar vad som kommer att ske när ändens tid infinner sig.

Men gå du din väg intill änden; ty du skall få vila och stå upp till din lott vid dagarnas ände.
Daniel 12:13.

Daniels bok skulle träda fram i sin bestämda lott vid slutet av Daniels profetiska dagar.

”När Gud ger en människa ett särskilt arbete att utföra, skall hon stå på sin plats och i sin ställning såsom Daniel gjorde, redo att besvara Guds kallelse, redo att fullfölja hans avsikt.”
Manuscript Releases, volym 6, 108.

Vid ändens tid år 1798 stod Daniel på sin plats, vilket i vers tretton uttrycks som ”vid dagarnas ände”. Slutet på Nebukadnessars förvisning under ”sju tider” identifierar år 1798, ty den avslutades ”vid dagarnas ände”.

Och vid dagarnas slut lyfte jag, Nebukadnessar, mina ögon upp till himmelen, och mitt förstånd återvände till mig, och jag prisade den Högste, och jag lovade och ärade honom som lever för evigt, vars välde är ett evigt välde, och vars rike varar från släkte till släkte. Och alla jordens invånare aktas såsom intet, och han gör efter sin vilja med himmelens här och bland jordens invånare, och ingen kan hindra hans hand eller säga till honom: Vad gör du? Vid samma tid återvände mitt förstånd till mig, och till mitt rikes ära återvände min härlighet och glans till mig, och mina rådgivare och mina stormän sökte upp mig, och jag blev åter insatt i mitt rike, och ännu större majestät tillades mig. Nu prisar, upphöjer och ärar jag, Nebukadnessar, himmelens Konung, han vilkens alla gärningar är sanning och vilkens vägar är rättfärdiga domar; och dem som vandrar i högmod förmår han att förödmjuka. Daniel 4:34–37.

Uttrycket ”dagarnas ände” betecknar ändens tid år 1798. Nebukadnessar blev då stadfäst i sitt kungarike, vilket inte längre var vilddjurens historia i hedendomens och påvedömetts gestalt. Vid den tidpunkten representerade Nebukadnessar en fullt omvänd människa och representerade

därigenom jordens vilddjur i Bibelns profetia, vilket började regera år 1798, och det började som ett lamm, fastän det var bestämt att till slut tala såsom en drake. Han representerar jordens vilddjur som skulle regera i sjuttio symboliska år till uppfyllelse av Jesaja tjugotre, liksom hans bokstavliga rike regerade i sjuttio bokstavliga år. Symboliken är ”vattentät”.

Nebukadnessar utgör en profetisk länk mellan de tre makter som framställs i Uppenbarelsebokens kapitel tolv och tretton. Där identifieras de som draken, vilddjuret från havet och vilddjuret från jorden. I Uppenbarelseboken sexton identifieras de som de tre makter som leder världen till Harmagedon. Nebukadnessars ”sju tider” sammanbinder alla dessa tre vilddjur, ty det bokstavliga Babylon åskådliggör det andliga Babylon, och samma profetiska linje som återfinns i Daniels bok tas upp i Uppenbarelseboken, ty de båda böckerna fullkomnar varandra.

Nebukadnessar representerar 1798 som en profetisk länk mellan draken, vilddjuret och den falske profeten. År 1798 var ”ändens tid” för den förste ängelns budskap och den milleritiska historien. William Miller leddes till att bygga hela sin profetiska struktur på sin insikt om hedendomens drake och katolicismens vilddjur, men han såg inte Förenta staterna som jordens vilddjur och den falske profeten. Han kunde se historien före ”ändens tid” år 1798, men framtiden låg ännu i framtiden. Vid ”ändens tid” år 1989 skulle då alla tre makterna bli igenkända.

Brytandet av förseglingen av den profetiska igenkänningen av draken och vilddjuret år 1798 representeras av floden Ulai i kapitel sju, åtta och nio. Brytandet av förseglingen av den profetiska igenkänningen av draken, vilddjuret och den falske profeten år 1989 representeras av floden Hiddekel i kapitel tio, elva och tolv. Nebukadnessar representerar den förste ängelns rörelse, som anlände år 1798, och han är en förebild för Belsassar, som representerar den tredje ängelns rörelse, vilken anlände år 1989. Av denna orsak representerar Nebukadnessars andra dröm, i kapitel fyra, den förste ängelns budskap.

Nebukadnessars ”sju tider” avslutades vid ”ändens tid” år 1798, då varningsbudskapet om den kommande domen anlände. Vid ”dagarnas slut” är han en omvänd man och representerar således den republikanska hornmakten hos vilddjuret från jorden, när den var lammalik. Samtidigt representerar han den filadelfiska protestantiska hornmakten hos vilddjuret från jorden.

Som Babylons förste kung är han en förebild för Belsassar, Babylons siste kung. Hans dom förebildades av Nimrods dom och förebildade i sin tur Belsassars dom. Hans dom representerade öppnandet av den undersökande domen den 22 oktober 1844.

Kung Nebukadnessar, till alla folk, nationer och språk som bor på hela jorden: Frid vare förökad åt er. Jag fann för gott att förkunna de tecken och under som den högste Guden har gjort med mig. Hur stora är inte hans tecken, och hur mäktiga hans under! Hans rike är ett evigt rike, och hans välde varar från släkte till släkte. Jag, Nebukadnessar, levde i ro i mitt hus och i välstånd i mitt palats. Då såg jag en dröm som gjorde mig förskräckt, och tankarna på min bädd och synerna i mitt huvud förskräckte mig. Daniel 4:1–5.

Drömmen gjorde Nebukadnessar rädd, och drömmens symbolik representerar den förste ängelns eviga evangelium, som befaller människorna att ”frukta Gud”.

Och jag såg en annan ängel flyga mitt uppe på himlen; han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och nationer. Och han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit. Och tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna. Uppenbarelseboken 14:6, 7.

Det eviga evangeliet är ett budskap i tre steg: det första steget, såsom det framställs i den första ängeln, är att frukta Gud; det andra steget är att ge honom ära; och det tredje representeras av stunden för hans dom. ”Ära” representerar karaktär, och det andra ”gå ned” i berättelsen om Nimrods uppror är den punkt där stadens och tornets karaktär undersöktes. Det var en undersökande dom. Föreningen mellan kyrka och stat är vilddjurets bild, och Nimrods andra steg bestod i att manifesteras vilddjurets bild, men det eviga evangeliets andra steg frambringar en förhållande av Guds karaktär, inte Nimrods.

Nebukadnessars fruktan är en symbol för det första provet, liksom Daniels val att inte äta Babels kost var det, ty Daniel fruktade Gud. Den första ängeln framträdde i historien år 1798 och fick därefter makt den 11 augusti 1840. Nebukadnessars dröm förlägger den första ängeln ankomst vid ändens tid år 1798.

Jag såg en dröm som gjorde mig förskräckt, och tankarna på min bädd och synerna i mitt huvud oroad mig. Därför utfärdade jag en befallning att föra in alla de vise i Babylon inför mig, för att de skulle låta mig få veta drömmens uttydning. Då kom besvärjarna, stjärntydarna, kaldéerna och spåmännen in, och jag berättade drömmen för dem; men de kunde inte låta mig få veta dess uttydning. Men till sist trädde Daniel in inför mig, han som bär namnet Beltesassar efter min guds namn, och i vilken de heliga gudarnas ande är; och inför honom berättade jag drömmen och sade: O Beltesassar, du besvärjarnas mästare, eftersom jag vet att de heliga gudarnas ande är i dig och att ingen hemlighet vållar dig svårighet, så säg mig synerna i den dröm som jag har sett och dess uttydning. Daniel 4:5–9.

Den första budskapets ankomst vid ändens tid år 1798, vilket representeras av Nebukadnessars fruktan, markerar den tidpunkt då Daniels bok skulle öppnas.

Men du, Daniel, tillslut orden och försegla boken intill ändens tid: många skall fara hit och dit, och kunskapen skall bli stor. ... Och han sade: Gå din väg, Daniel; ty orden skall förbli tillslutna och förseglade till ändens tid. Många skall renas och göras vita och luttras; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:4, 9, 10.

När Daniels bok öppnades vid ”ändens tid” kallades människor att komma och undersöka kunskapens tillväxt, och den kallelsen frambringade till sist två klasser av tillbedjare. Den ena klassen kunde inte förstå och den andra klassen kunde förstå. Babylons vise män, framställda som ”de spådomskunniga, astrologerna, kaldéerna och teckentydarna”, kunde inte förstå, men Daniel förstod. De babyloniska ”vise männen” kunde inte förstå och representerar därför de ogudaktiga. Daniel representerade de visa.

Vi kommer att fortsätta med Daniel kapitel fyra i nästa artikel.

”De som är otrogna i Guds verk saknar principfasthet; deras motiv är inte av den karaktären att de leder dem att välja det rätta under alla omständigheter. Guds tjänare bör alltid känna att de står under sin uppdragsgivares öga. Han som iakttog Belsassars helgerånfulla gästbud är närvarande i alla våra institutioner, i köpmannens kontor, i den privata verkstaden; och den blodlösa handen upptecknar lika visst er försummelse som den upptecknade den hädiske kungens fruktansvärda dom. Belsassars fördömelse skrevs med ord av eld: ’Du är vägd på vågen och funnen för lätt’; och om ni underlåter att fullgöra era av Gud givna förpliktelser, kommer er fördömelse att bli densamma.” Messages to Young People, 229.